економічної компетентності О. Г. Назарової, яка в системі початкової професійної освіти визначає економічну компетентність, як базову, інтегративну характеристику особистісних якостей випускника, що включає економічні компетенції, які забезпечують ефективне здійснення діяльності в різних сферах і сегментах економіки у відповідності з прийнятими в сучасному суспільстві правовими і моральними нормами, характеризує наявність організаційних здібностей, навиків аналізу і прогнозування результатів господарської діяльності, знань про найбільш ефективні і раціональні способи її здійснення, а також професійну мобільність [3, с. 11].

Проведений аналіз дає змогу обґрунтувати власний підхід до процесу формування економічної компетентності у майбутніх випускників загальноосвітньої школи у процесі технологічної підготовки.

Отже, економічну компетентність випускників загальноосвітньої школи ми розуміємо як базову, інтегровану характеристику, яка визначає володіння необхідними компетенціями, що відтворюються у здатності особи мобілізувати набуті базові економічні знання, уміння, первинний досвід для ефективного виконання економічних функцій.

Список використаних джерел

1. Бляхман Л. С. Перестройка экономического мышления / Бляхман Л. С. – М.: Политиздат, 1990. – 271 с.
2. Енциклопедія освіти. – Київ: Юрінком Інтер, 2008. – 1037 с.
3. Назарова О. Г. Формирование экономической компетентности учашчихся: автореф. дис. канд. пед. наук. / Назарова О. Г. – Орел, 2008. – 24 с.
4. Пономарев Л. Н. Экономическая культура: сущность, направления развития / Пономарев Л. Н. – М.: Мысль, 2000. – 269 с.

Марія Ужела

АТРАКТИВНІСТЬ ЛАНДШАФТУ

Привабливість території, як одна з ознак, відіграє вагому роль в розвитку рекреаційної діяльності та туризму. Під час вибору місця відпочинку рекреанти орієнтуються на естетичні властивості території. Поняття атрактивності є основним і визначальним під час дослідження потоків людей. Територія тоді приваблива, якщо вона має туристичні ресурси – природні, історико-культурні та соціально-економічні, розвинуту матеріально-технічну базу, насичену інфраструктуру, зручне транспортно-географічне розташування і доступну про неї інформацію. Значення атрактивності ландшафту для рекреаційної діяльності активно

вивчається, тому дослідження цієї теми є актуальним.

Дослідженням проблеми естетичності ландшафтів займалися А.-Р. А Будрюнас, А. Д. Волков, М. Д. Гродзинський, А. Н. Громцев, К. І. Ерингіс, Д. В. Кантеев, С. Б. Поморов. Великий внесок у методологію та практичні аспекти оцінювання естетичних властивостей природних ландшафтів зробив К. Н. Горб [3]. Особливості пейзажного різноманіття заповідних ландшафтів та їх охорону проаналізував В. І. Гетьман [2].

Мета – проаналізувати основні підходи до поняття атрактивності ландшафту.

Ландшафт – великий, складний природний територіальний комплекс, однорідний за походженням та історією розвитку, структурна частина географічної оболонки [8].

Атрактивність (від лат. *attrahere* – привабливість) – важлива властивість ландшафтів, що свідчить про їхню рекреаційну цінність. Привабливість – це властивість викликати захоплення, притягувати до себе особливими якостями, властивостями. Атрактивність природно-рекреаційних ресурсів – інтегральний показник, який комплексно враховує всі сторони приваблюючої здатності. Оцінку цього показника можна робити за такими критеріями: екзотичність, унікальність, естетичність, комфортність тощо. При дослідженні потенціалу природно-рекреаційних ресурсів доцільно використовувати натуральні показники, тобто атрактивність визначати в кількості осіб, яку ресурс притягує протягом певного проміжку часу [5].

С. Б. Поморов та Д.В. Кантеев вважають, що атрактивність місця – фундаментальна його характеристика, яка з усією необхідністю повинна вивчатися і враховуватися при проектуванні рекреаційних об’єктів і селитебних систем [4].

Фахівці в області рекреаційної географії прагнуть так чи інакше охарактеризувати таку сторону ландшафтів, як їх привабливість. Вони виділяють ряд критеріїв, за якими можна було б її оцінити. Наприклад, А. Д. Волков і А. Н. Громцев вважають, що провідними ознаками, які визначають рекреаційну якість ландшафту, є контрастність форм рельєфу, мозаїчність і типологічний спектр лісів, наявність водних об’єктів, ягідних і грибних угідь, транспортна доступність [1].

Атрактивність – привабливість, природний стан практично будь-якого природного місця. Мальовниче розташування орографічних, гідрографічних і ботанічних об’єктів ландшафту утворює особливий емоційний настрій, який породжує ейфорійні стани.

Атрактивність – основна системна властивість рекреаційних ресурсів, природних і культурно-історичних об’єктів, що свідчить про їх рекреаційну цінність [7].

С. П. Кузик зазначає, що атрактивною вважається територія, яка є популярною у туристів і перетворюється на певне територіальне

туристичне поєднання у вигляді туристичного пункту, центру, вузла, району, регіону. Атрактивність території формується, насамперед, за наявності природних або історико-культурних туристичних ресурсів, а ще краще – при їх поєднанні. Але такі ресурси ще не встановлюють рівень привабливості території. Атрактивність території часто мінлива і може змінюватися залежно від багатьох чинників, які впливають на привабливість туристичної території. Серед них наявність сучасної матеріально-технічної бази туризму, зокрема новітніх готельних комплексів, спеціалізованих закладів із відповідним асортиментом послуг, які вони продукують тощо. Дуже важливою складовою привабливості є якість довкілля. У ринкових умовах господарювання вагомого значення в організації навколишнього середовища набуває використання маркетингу, що сприятиме зміцненню конкурентоздатності певної території і може визначально впливати на її привабливість. Природні туристичні ресурси є важливими елементами привабливості території.

За таких умов, чим більше на території складових елементів природних та історико-культурних ресурсів, тим вище задоволення певних потреб туристів і більш різноманітний спектр організації різних видів туризму. Привабливість природних туристичних ресурсів певної території підвищується за наявності екзотичних, неповторних та унікальних форм ландшафту, що по-особливому впливає на психологічний стан людини. Тому виявлення психо-естетичної привабливості таких територій – важливий засіб визначення емоційного впливу природного ландшафту на духовну сферу життя людини [6].

Отже, атрактивність ландшафту є однією з оцінюючих категорій необхідних для проведення комплексного аналізу рекреаційного потенціалу території. Атрактивність ландшафту важлива особливість, яка вирізняє певну територію чи об’єкт і свідчить про їх рекреаційну привабливість, викликає в рекреанта естетичне захоплення. Найважливішою складовою частиною рекреаційного потенціалу є рекреаційні ресурси, під якими розуміються компоненти природного середовища, об’єкти господарської діяльності, які ваблять своєю унікальністю, оригінальністю, естетичною привабливістю, цілющо-оздоровчою значимістю. Показники, на основі яких проводиться оцінка атрактивності ландшафту, в загальній формі повторюють характеристики ландшафтної структури території в цілому.

Список використаних джерел

1. Волков А. Д. Рекреационная оценка и районирование лесных территорий на ландшафтной основе / А. Д. Волков, А. Н. Громцев // Лесоведение. – № 1. – 1993. – С. 10–16.
2. Гетьман В. І. Пейзажне різноманіття заповідних ландшафтів: критерії оцінки / В. І. Гетьман // Наук. зап. НаУКМА. – 2007. – Т. 67. – С. 41–49.

3. Горб К. Н. Оценка эстетических достоинств природных ландшафтов Украины в целях заповедания: методические принципы и результаты исследований / К. Н. Горб // Гуманит. экол. журн. – 2001. – Т. 3, вып. 1. – С. 3–11.
4. Поморов С. Б. Оценка привлекательности ландшафтов / Поморов С. Б. // Белокурихинская лечебно-оздоровительная местность / В. С. Ревякин, С. Б. Поморов, Д. В. Кантеев, Н. Ф. Вдовин и др. – Барнаул: НИИ ГП, 1997.
5. Оцінка потенціалу природно-рекреаційних ресурсів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://buklib.net/books/31806/
6. Кузик С. П. Географія туризму: навч. посіб. / С. П. Кузик. – К.: Знання, 2011. – 271 с.
7. Федорченко В. К., Фоменко Н. А., Скрипник М. І., Цехмістрова Г. С. Педагогіка туризму [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://otherreferats.allbest.ru/geography/00203510_0.html
8. Енциклопедія сучасної України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=53158

Інна Усатенко

ГУМАНІСТИЧНА ЗМІСТОВНІСТЬ ЛІРИКИ ТАМІЛИ КІБКАЛО

Культура Українського Придунав'я становить собою багатогранний і унікальний духовний материк, пов'язаний із давніми фольклорно-мистецькими традиціями багатьох етносів, котрі століттями мешкають у цьому краї. Попри виразно етнічні особливості, усі культурні осередки об'єднують загальнолюдські вартості, що базуються на християнських пріоритетах, гуманістичних цінностях. Літературне Придунав'я славне такими знаковими збірками віршів справжніх майстрів пера: «Серце на долоні бандури» (Ізмаїл, 2005) М. Василюка; «Дзвони вічного добра» (Ізмаїл-Кілія, 1998), «Полум'я кульбаб» (Одеса, 1998) В. Виходцева; «Дві мови – два крила» (Ізмаїл, 2005), «На Дунаї хвиля грає» (Ізмаїл, 2017) Т. Кібкало; «Добро заволодіє світом» (Ізмаїл, 2007), «Обітниця любові» (Київ, 2013) В. Реви; «Дунайська легенда» (Ізмаїл-Кілія, 2001), «Першоцвіт кохання» (Ізмаїл-Кілія, 2002) В. Сімейка та ін.

У когорті придунайських митців слова осібне місце належить Тамілі Олексіївні Кібкало (нар. 1937 р.). Її художній доробок, як справедливо зазначає Г. Райбедюк, є «доволі помітним внеском до багатої культурної скарбниці Придунав'я. Творчість поетеси добре відома мешканцям бессарабського краю – від малюків дитячих садочків і школярів до усіх прихильників проникливої лірики, перейнятої вірою в силу любові до